

VELIKE EKSPLOZIJE i blistave boje

»Zašto Nebeski Otac ne učini da buka nestane?«, upitala je Charlotte.

Heather Sullivan
(Temeljeno na istinitoj priči)

Ova se priča dogodila u SAD-u.

Charlotte je mrzila buku! Nije joj se sviđao način na koji su zvukovi tutnjali u njezinim ušima i odzvanjali u njezinoj glavi. Čak i kada je znala da je na sigurnom, i dalje je osjećala napetost kada bi automobili zaškripali, gomila klicala ili bubnjevi bubnjali.

I Charlotte *zaista* nije voljela vatromete!

Njezina ju je obitelj pokušala utješiti na mnoge načine kada bi došlo do buke. Tata joj je kupio posebne štitičke za uši kako bi blokirali buku. Kada bi grmjelo, mama bi se s njom zavukla pod pokrivače. Charlotte se i molila za pomoć da ne bude uplašena.

Sve je to pomoglo. No zbog buke je i dalje osjećala strah.

»Večeras idemo na poseban vatromet u parku«, mama je rekla Charlotte. »Želiš li ići?«

Charlotte se namrštila. »Ali vatrometi su tako glasni.«

»Sada kada si starija, moglo bi ti biti zabavnije gledati vatromet«, rekla je mama. »Svi će tvoji prijatelji biti tamo. Možemo ponijeti i tvoje posebne štitičke. Misliš li da bi mogla pokušati?«

Charlotte je uzdahnula. »U redu. Valjda ću pokušati.«

Vatromet u parku počeo je savršeno. Charlotte i njezini prijatelji trčali su po travi, dijeleći slatkiše i igrajući igre. Ubrzo se nebo zamračilo. Charlotte je sjela i stavila svoje štitičke za uši, nervozno gledajući u nebo.

BUM! BUM! TRES!

Charlotteino srce zakucalo je brže, a u grudima ju je stezalo. Skočila je i pokušala se udaljiti od eksplozija koje su je okruživale.

Mama je potrčala za Charlotte i podigla je. Ponovno su sjele, a mama ju je čvrsto zagrlila. Suze su tekle niz Charlotteino lice.

»Žao mi je što te to preplašilo«, rekla je mama. »Ovdje sam. Usredotočimo se na boje tako da ne primjećuješ toliko zvuk. Što vidiš svojim očima?«

Charlotte je duboko udahнула. »Vidim zlatno, i crveno, i zeleno.«

»Sada koristi svoj nos«, rekla je mama. »Kakve mirise osjećaš?«

»Mogu namirisati dim i travu«, rekla je Charlotte. »I kokice!«

»Koja druga osjetila možeš upotrijebiti upravo sada?«

Charlotte je zatvorila svoje oči. »Mogu ih osjetiti. Kada vatromet eksplodira, mogu osjetiti drhtanje u svojim prsima.«

»Možeš li išta okusiti?«, mama je upitala.

Charlotte je isplazila jezik: »Ne mogu okusiti vatromet.« Nasmijala se.

Sve je to učinilo Charlotte radoznom. *Kako ljudi stvore različite boje?*, pitala se. *Zašto vatrometi eksplodiraju? Kako nastaju različiti oblici?* Vatrometi se sada nisu činili tako zastrašujući.

»Mama, vatrometi su čudesni!«, rekla je Charlotte.

Dok je mama te večeri ušuškavala Charlotte u krevet, Charlotte je upitala: »Zašto Nebeski Otac ne odgovara na moje molitve kada ga zamolim neka učini da buka nestane?«

Mama je na trenutak razmislila. »Nebeski Otac ne čini uvijek da zastrašujuće stvari nestanu«, rekla je. »No ponekad nam pomaže vidjeti stvari na drugačiji način ili nam daje ljude koji pomognu utješiti nas.«

»Kao što mi je pomogao večeras!«, rekla je Charlotte.

»Tako je!« Mama se nasmiješila. »Otišla si na vatromet iako si se bojala. Tada ti je Nebeski Otac pomogao umiriti tvoje strahove. Također ti je pomogao vidjeti ljepotu vatrometa tako da koristiš svoja druga osjetila.«

Charlotte se sjetila blistavih boja na nebu i nasmiješila se. I dalje joj se nije sviđala buka. Još uvijek je se plašila. No znala je da joj Nebeski Otac uvijek može pomoći da bude hrabra. ●

»Ne boj se, jer ja sam s tobom«
(Izajia 41:10).